

Skolevæsenet her i Landet er sakket agterud, og at vi staar langt nede i Rækken i Sammenligning med Forholdene i de andre europæiske Stater — ja, man har endog saa sammenlignet Forholdene her i Danmark med Forholdene nede i Balkanstaterne —, ikke har noget med Virkeligheden at gøre. Derfor mener jeg, at selv om en Reform af vort Skolevæsen og vor Folkeskole paa mange Punkter kan være ønskelig, er den ikke øjeblikkelig paakrævet, og derfor tror jeg ikke, at der sker nogen Ulykke, om man venter, indtil de økonomiske Forhold i nogen Grad forbedres, og det er heller ingen Skade til, om man paa offentlige Møder Landet over faar disse Sager drøftet med Befolkningen, saa at man faar Indtryk af, i hvilken Retning Befolkningen ønsker disse Forhold ordnet. Hvilken Form Forslagene til sidst vil faa, naar der skal lovgives om disse Spørgsmaal, vil jo til syvende og sidst afhænge af, hvorledes de politiske Valg falder ud, og hvem der egentlig faar Magten og Flertallet her i dette Ting. Men selv om der vil gaa nogen Tid, inden de Tanker, som foreligger i Skolekommissionens Betænkning, vil blive ført ud i Livet, tror jeg dog, at Arbejdet ikke har været spildt. Jeg skal i øvrigt ikke udtale mig om Værdien af det Arbejde, som er gjort i Skolekommissionen, men jeg tror, at de Forslag, som foreligger, og det Arbejde, der er gjort, ikke er spildt, men vil kunne drages frem og vil kunne faa sin Værdi, naar efterhaanden disse Reformers skal tages op.

Der er imidlertid et Forslag, om-hvilket der i Skolekommissionen var nogenlunde Enighed — der var ikke Enighed paa alle, men dog paa væsentlige Punkter —, nemlig Spørgsmaalet om vor fremtidige Læreruddannelse. Der var Enighed om, at det var paa dette Punkt, man maatte begynde. Jeg skal heller ikke angaaende denne Sag komme ind paa Enkeltheder, men jeg vil dog sige om dette Spørgsmaal, som der er forskellige Meninger om — man kan jo ogsaa høre den Tale, at vor Læreruddannelse er god nok, ikke trænger til nogen Forbedring —, at efter min Opfattelse er det ikke rigtigt, at den ikke trænger til Forbedring. Jeg tror, der er Punkter, hvor vor Læreruddannelse trænger til Ændringer, til Forbedring. Arbejdet paa vore Seminarier er i Aarenes Løb mere og mere gaaet i Retning

af Lektie læsning og Lektie høring, Oprykningsprøver, og Eksaminer tager en stor Del af Tiden. Jeg mener, at vor fremtidige Læreruddannelse bør anlægges noget anderledes, at der i højere Grad end hidtil maa gives Lejlighed til Fordybelse i enkelte Fag, som Eleverne har særlig Interesse for og særlige Anlæg for, og som de faar særlig Brug for, men i Særdeleshed mener jeg, at i vor fremtidige Læreruddannelse maa den personlige Paavirkning og den pædagogiske Paavirkning og Vejledning, den virkelige Læreruddannelse, i langt højere Grad end hidtil være Hovedsagen baade praktisk og teoretisk. Jeg vil fremdrage det holbergske Citat, som C. Berg angaaende denne Sag fremsatte i Folketinget for mange Aar siden: „Eet er et Søkort at forstaa, et andet Skib at føre“. Det er jo givet, at man lader ikke en Styrmand sejle ud med et Skib, uden at han i Forvejen ikke alene teoretisk, men ogsaa ad praktisk Vej har faaet Kendskab til Styrmandskunsten. Det samme mener jeg i nogen Maade maa gælde, naar Talen er om vor Læreruddannelse. Jeg havde ventet, at den højtærede Minister havde villet forelægge et Forslag allerede i denne Samling. Af Ministerens Udtalelser forstod jeg, at han overvejer Sagen; jeg vil for mit Vedkommende haabe, at disse Overvejelser maa føre til, og at Forholdene maa forme sig saaledes, at det maa lykkes Ministeren allerede i denne Samling at fremsætte et Forslag om en Ændring i vor Læreruddannelse.

Der er en anden Sag, jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om. Ærede Medlemmer har maaske lagt Mærke til, at der for ikke længe siden førtes en Forhandling i Københavns Borgerrepræsentation om Biografteatrene her i Byen, og de Udtalelser, som dør kom frem, giver mig Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger. Da vi i Rigsdagen 1921—22 vedtog Loven om Biografteatervæsenets Ordning, hvorom der ikke tidligere har været lovgivet her i Landet, var Formaalet med denne Lov at faa en rationel Ordning paa dette Omraade og en saadan Ordning, at vore Kommunalbestyrelser blev medbestemmende i disse Sager angaaende Bevillinger og angaaende Maaden, hvorpaa disse Biografteatre drives. Tidligere har det hele været overladt til Politiet, men efter den Udvikling, som disse Teatre har faaet her i Landet i de